

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2740/2024
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Туфегџић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради исплате накнаде за експроприсано земљиште, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 123/23 од 21.09.2023. године, у седници одржаној 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 123/23 од 21.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 430/21 од 14.03.2022. године, која је исправљена решењем П 430/21 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужилама исплати укупно 5.443.800,00 динара и то по 2.721.900,00 динара са законском затезном каматом од 14.03.2022. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим су тужиле тражиле да се тужени обавезе да ми поред досуђеног износа од 5.443.800,00 динара до траженог износа од 5.582.110,50 динара, исплати износ од још 138.310,50 динара, односно да свакој од тужила од траженог износа од досуђеног износа од по 2.721.900,00 динара до траженог износа од по 2.791.055,25 динара, исплати износ од по још 69.155,25 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилама накнади трошкове парничног поступка од 386.672,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 123/23 од 21.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 430/21 од 14.03.2022. године, која је исправљена решењем П 430/21 од 15.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправим споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за експроприсано земљиште поднета је 18.02.2021. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваку тужилу појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на тужиле је по 2.721.900,00 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић